

אורות השבת

גלוון מס'
1020

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלו מערכת
ר' אברהם טרייקי

מסכת אבות
פרק ה'

פרשת השבוע

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר ר' העיר שליט"א

אהבת ה'

אם בחקתי תלבכו ואת מצוֹתִי תשמרו ועשיטם אטם
(ויקרא כו, ג)

אם בחקתי תלבכו: שתהיינו عملים בתורה.
(רש"י)

המפתח לעמלה של תורה הוא חביבות התורה, שומה עליינו לברר כיצד יוכל האדם לחבב התורה בלבו עד דת תהא התורה משוש חייו ובאהבתה ישגה מאד. **הנה יתודעים דבריהם רבו לנו על הפוסק ליהودים היה אורה ושמחה** (מגילת אסתר, ט), ונדרשו בגמ' מגילה (ט, ב) 'אורה זו תורה'. והמקור להז הוא מדברי הכתוב (שם ט, כא) כיימו וקבלו עליהם היהודים - קיימו מה שקיבלו עליהם כבר במעמד הר סיני, והיינו של תנאי, לא יהלואי ובדרך עצה טוביה יהלואי בחוקותי שבימי מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרוץן. ויש להעיר אם בקבלה תורה ממש עסקינו, תלכו... ונתתי גשמייכם בעיתם. אמר רבי הרי"ץ על כולם מוטל חובת העمل, האדם צריך לעמוד ולהתցיג בפועל בלימוד התורה. גם כשהוא טרוד בעסקי, וכביעת עיתים המילה 'אם' מבטאת תנאי אבל בפסק יאמ' אם בחוקותי ומהסוי' אמר ר' אנה במובנו קיימו מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרוץן. ויש להעיר אם בקבלה תורה ממש עסקינו, תלכו... ועצם העצה הטובה של התורה היא נתינה כוח מטעם להרשותם של מומחה ולמהו בלשון 'אורה' עד שהוחרכו רבו תנו לפניהם שארזה זותורה. ברם לכשנתבונן נראה, שלמעשה בפועל הייתה תורה בידם כבר מטעם סיוני, אלא שאז כרוכה בCAPE - כיפה על הרים כרגעית. ורק בימי מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרוץן מפני שרוא בה את אור חייהם, ועל כן הדגש הכתוב ליהודים היה אורה' ושמחה, לממד זהה שנתחדש בימי מרדכי ואסתר. **ואם יש לנו פשך לדעתו כיצד הגיעו לידיים מופלאה זו, אז ולמוד לדברי הגמ' שבת פ' א עה"פ ויתנייצו שמתתנית החר' שמות יט, יז:** 'מלמד שכפה עליהם הקב"ה ר' כרגעית אמר להם אם תקבלו את התורה מوطב ואם לאו שם יהא מקום קבורתכם. אמר רבא, חזרו וקיבלו מרוץן בימי אחشورו, שנאמר קיימו וקיבלו עליהם ר' כרגעית שקיבלו כבוד. הנה כי כן מפרש לפניו, שהמפתח לקבלת התורה בשמחה - הוא האחת והשני ברורה בחסדי המורבים עמו בכל עת ובכל שעיה. ולהכרה זו הגיעו ישראל בימי אחشورו, מפי אהבת הנש' שהיתה להם - כמבואר בראשי' שם.

יש לתמונה, וכי דור דעה אשר הוציאם הקב"ה ממצרים ביד חזקה ובזרענו נתוויה באומות ומופתים עד אין חקר, וקרו להם את הים, נתן להם את התורה, והוליכם במדבר ארבעים שנה בניסים גלוים ומופלאים אשר לא נודע מהם בכל הדורות, לא ראו ניסים. וכי נס קריית ים סוף ואכילת המכן ומים שהוציאו להם מהסלע וענני כבוד שמרו עליהם במדבר, אינם ניסים מופלאים! ובמה נשתנה נס אחשורו - מכל הניסים הללו. ברם לכשנתבונן במקראות מפורשים בתורה, נמצא מסכת ארוכה של טענות שונות ומשונות שהיה לאבותינו במדבר: 'הambilין אין קברים במצרים לקחתו לממות במדבר', זכרנו את הדגה אשר אכלנו במצרים' ועוד כהנה תלונת קשות שהגיעה לשיאם בדברים הנוראים כי משנתה הי' אוטונה הוציאנו ממצרים. וברור שלא היו מוגעים לטטרונות נאלו, אילולי התורשה של מגיעו לנו'. כלומר מאחר שהניסיונות הוציאנו ממצרים ובחרholכנו במדבר ארבעים שנה, בדין הוא שעריך לספק את כל צרכינו ולהציגנו מפגעי המדבר ומכל הקמים علينا לרעה וכו'. ועל כן הגם שקיבלו את כל צורcum בדרך ניסית, מכל מקום ניסים אלו מילאו את ליבם באהבת ה', יונ' כי תחושת הימגע לי' חופה עלייהם. אלום בימי אחשורו אשר זכו לנו מופלא דואז בעידן של התרחבות מוקביה' - בסעודתו של הבהיר אותם בבניינים אותם לאו אחים. איזו נתמלה לביכם באהבת ה' אין סופית אשר הביאה אותם לבניינים אותם לאו אחים' - אף על פי שמרדו בניסים הם למקום, יונ' כי ידעו בבירור שלא היו ראויים לאו אחים' לאותו הנס וכוכו לחיננה מואוצר מותנת חינם באהבת ה' עליהם.

ודע שבלדי חביבות התורה, יחסרו לאדם גם 'הכלים' ללימוד תורה. דנה קריין בתורה (זברים כת, ג): 'ולא נתן ה' לכלם לב לדעת ועניהם לאות ואזנים לשם שנותן משה זהה'. וכותב רשי' שם: 'עד היום הזה, שמעתי שאוטו הימים שנותן משה ספר התורה לבני לוי כמי'ש בפי' וילך ויתנה אל הכהנים בני לוי, בא כל ישראל לפני משה והוא משליט את משה רבינו אף אנו עמדנו בסיני וקיבלו את התורה ניתנה לנו, ומה אתה משליט את בני שבטך עלייה ויאמרו לנו יום מחר לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. ושם משה על הדבר, ועל זאת אמר לו להם היום הזה נהיתה לעם - היום הזה הבני תחתם דברים וחפצים במקומות, עכ' כל. וכן מפורסם בדברי רשי' היללו, דיים קבלת התורה אצל ישראל והוא באותו יום אשר גילו חביבות יתרה בתורה, וזהו הכתוב 'היום הזה נהיתה לעם'. המשך דבר ר' העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

נתינת כוח מלמעלה

'אם בחוקותי תלכי'. מבאר ה'סבא' מסלובודה זיע"א כשם שעיל ידי יונתי גשמייכם בעיתם, תהיה התוצאה יונתנה האoxic יובליה, שכן חוק הוא שהטבח הקב"ה בסדר הבריאה שהגשים מצמיח יובליט, כן הוא חוק בטבע 'אם בחוקותי תלכו... ונתתי גשמייכם בעיתם'. אמר רבי הרי"ץ על כולם מוטל חובת העمل, האדם צריך לעמוד ולהתցיג בפועל בלימוד התורה. גם כשהוא טרוד בעסקי, וכביעת עיתים המילה 'אם' מבטאת תנאי אבל בפסק יאמ' אם בחוקותי ומהסוי' אמר ר' אנה במובנו קיימו מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרוץן. ויש להעיר אם בקבלה תורה היא נתינה כוח תלכו... ועצם העצה הטובה של התורה היא נתינה כוח מלמעלה וסייעת דשמייא למדוד ולקיים את התורה.

הגדת אר"ק זעיר אדרי

רב המרכז הירופאי "סודקה"
וק"ק "שבטי ישואלי" שכונה יאנ"באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים חידק לב-א-שבע
עלות השחר
בן סלחת והפעלה
הרחה - בגן החמה
סדי ק"ש לועת מג'א
סדי ק"ש להרמא וגר"א
סדי ברכות ק"ט
חצות וטללה
מנחה בדולח
פלג המטה
שקייה
צאת הנוכנים

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: בהר - בחוקותי ה' עוזי
כניסת השבת:
19:10
יציאת השבת:
20:01
רבנן הפס:
20:54

אורות הפרשה

שער אמתה

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). כתוב האלישיך הקדוש זיע"א הפסוקים הקודמים נאמרו בלשון רבים, אבל כשחזר תורה מדברת על עזורה ותמיינך לעני היה מדברת בלשון יחיד כי ימוך אחיך... והחזקת'. כי שיש צורך לעוזר למשיחו נוטים בגין אדם להעיבר את המשימה לוולט, בטענה שהשני קרוב יותר, עשיר יותר וכדומה. לכן התורה מדברת בלשון ייחיד, ואומרות: עליך החובה לחזק את ידי העני, ואל תפטר את עצמן בטענה שאחר עשה זאת.

שער ממשית

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר ה'יעטורי תורה' קודם לנו דבר הכתוב במציאות שמייה, שם התורה דורשת מן האדם ביחסו ואמונה כי הכל בידי ה'. אם כן, אפשר שתעללה על דעתו של אדם להסתפק גם אל מול מצוקת העני בביטחון ובאמונה בה, שבودאי יעוזר לו השם יתרך להיחלץ מן המיצר. לכן התורה מצווה: יהחזק בך.

להזת ולמעלת

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר רבינו שלמה מקרלין זיע"א כדי לעזור ליהודי צrisk להיות מוכן לכלת בבוץ עד צוואר. רצנן להרים אדם המוטל בבוץ, עלייך ליריד לתוך הבוץ ולהעלתו משם. לא תוכל להעלתו כל עוד תישאר למלعلاה.

השתן פיקח

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר רבינו מפרישלן זיע"א אישר משכיל אל דיל' (תהלים מא, ב). היה צריך להגיד לאמר ינותן אל דיל'. אלא דוד רצה לסתור את האמורה הידועה 'יטיפש נוthon ופיקח' לוקח'. אמר דוד: להפך, מי שנוטן לעני נקרא משכיל, חכם ופיקח.

משדים ולא פללים

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר הקהילת יצחק' שיש צורך לעוזר לתהיה 'משכילי'. אל תפטרו במילות אמונה וביטחון בה', אלא תהיה 'כימשכili' שאנו מאמין בשום דבר חוץ מעשי האדם. עוזר לו במעשים ולא במיללים.

באותה פצוקה

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר ה'אמרי שפר' המודרגה הגבואה בצדקה היא, שאתה עוזר לעזך בשעה שהוא נמצא עימך' שרווי עמק באוותה מצוקה. זאת כוונת הפסוק 'אשר משכיל אל דיל בילום רעה' שהוא עצמו, הנוטן, נמצא בימים רעה'.

העסקן מעתיך

'כי ימוך אחיך ומטה ידו עמק, והחזקת בו' (כה, לה). מבאר הרבי הריני'צ' והחזקת בו בכל ענייני צדקה וחסד העיקר הוא העידוד. כך זה בצדקה, שהעיקר הוא לפיס את החבר ולהשתתף בערו, לנחים בדברים ולחזק. וכן בגמilot חסדים, שבזה לחוש את צערו של השמי, עד שהלה ורגיש שחגומל חסד עימיו לא נתן לו סתם הלואה, אלא משותף בערו ממש.

חולפים טול עמדים

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). מבאר ה'תפארת יהונתן'ADS נקרא יהולין', ואילו מלאכי שרשות מוכנים 'עומדים'. כי המלאכים יודעים ומבינים את טעמי המצוות, ואין להם צורך בעמל ויגעה. لكن גם שכרם אינו גדול כל כך. לא כן בני אדם, שעמלים ווגעים בתורה, ואף על פי שאין משיגים את הטעום, בכל זאת הם מקיימים את המצוות כגירות המלך. لكن שכרם גדול יותר. נמצא שעל די קיוס החוקים מצוות בלי טעם נקרא האדם יהולין'. זהו اسم בחוקותי תלכו'.

ההילפה פא העסקן

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). כתוב ה'עפלאות חדשות' כתרב רשי' ישתהי عملים בתורה. למה לימוד התורה מכונה 'תכלוכו', ולא 'תלמודו', או 'תעסוק' בתורה, כי ההליכה היא העיקר. מהهيך ההליכה והעליה מדרגה לדרגה יודעים את מידת העמל שמשקיעים בלמידה.

ופלא לפרשנה

'כי תמכרו ממך לעמיך או קונה מידי עמיך אל תונו איש את אחיכי' (כה, יד). מבאר הרבי הריני'צ' את הברכה לפרטנה נתון הקב"ה, והאדם צריך רק לעשות יכול לפרטנו, ולהשתדל בכל כוחו שהכליל יהיה טהור מכל סיג ופסולת של הונאה וכדומה. עליו לוודא שמסחרו יהיה על-פי דיני התורה, שאז הוא יכול ראיין לברכה העלינה בשתיים: לא לפרטנה ברוחו; ב) שהפרנסה תופנה למקום הרואין, ותונצל רק לדברים שיש בהם תועלת.

אורות הקשרות

אלא שיש לתמורה טובא מודיעו הביא רשי' שמצוות זו על פסוק זה, והלא מקום שמצוות זו הוא על הכתוב לעיל (כח, ט) הסקת ושמע שראל הוי הוזה נהייתה לעס' כמובא בענין דבריו רשי'ו, ולויל דמסתפינא ה'יתוי' אומר דכוונת רשי' בזאת למדנו עוד מילatta חדתא, והוא שגד' ה'כללים' הדורשים ללימוד התורה - תלויים וומדים בגודל החיביבות שמוגלה האדם ב לימודי תורה, והיינוمام אמר הכתוב בכיוון ילא נון ה' לכט ב לדעת וכו' עד חיומן הזה.

ובזה נפאננו משכילים בשני יסודות חשובים בקנין התורה: א) אהבת ה' היא הפעטה ל渴בלת התורה וקיים מצוותיה בשמה. ב) לא תיתיכן אהבתה ה' אלא אם כן גען להכרה הברורה בהסדר ה' עליון, הגם שאנו ראוים להם, יען כי אנו בנו והוא אבינו - יבננו אתם לה' אלהיכם!

אנדרטת זיכרונות ותפילה

הרב יהודה דר

ע

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הודעה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי ביוםיהם אלו הצטרוף
למעלה "הקשרות מוהדרין" שעני' "בד"ץ מוהדרין" ביש'

"בית מאפה חושן"

רחוב ניב 24 נווה אבא ב"ש
בברכת יאכלו עניים וישראל
מחלקת כשרות מוהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

הרבנות הפעילה והוותיקה בארץ ישראל

מחלקה הכסדרת

דרושים משאייז'י כשרות

בעלי נסיוון למשרה מלאה/לחצי משרה
לפרטים יש לפנות
למחלקת הקשרות 08-6204026
או במייל:
y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הקשרות
הרבי יעקב אטלן 054-9210545

בית דין צדק לענייני ממונות
שע"י הרבנות והמועצה הדתית בארץ שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א
נייד: 052-7670510

ליך בנו חכמי ישראל

הציבור נקרה להמשיך להעתיר בתפילה
 לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

הילולא צדיקיא רבי חיים חורין צדיק

רב חיים חורי נולד בתשרי תרכ"ה (1885) לאביו אברהם זקן ולאמו מבירה והוא בן יחיד, בא נירבה. בצעירותו למד אצל חכם משה זקן מאוז וחכם פראגי עליוש, ובמקביל עבד בדפוס. בשנת תרס"ג (1903), בהיותו בן 18 הוסמך לרבות והתמנה למורה ושליח ציבור בקהילת גאנס, בדרום תוניסיה. בהמשך חזר לגריביה והחל לכהן כרב כרב וכדיין. בשנת תרפ"ז (1926) נקרא הרב לחזון ולשמש כרב בנאנס בעקבות עזיבתו של רבה של הקהילה חכם יצחק בוקבזה. רב חיים חורי נשא פעמים. משאטו הראשוני נולדו לו שתי בנות ומאשתו השנייה נשא פעמים. משאטו הראשוני נולדו לו שבעה בניים וארבע בנות. חלקם נפטר בגיל צעיר מאוד. רב חיים חורי הקים את ישיבת תורה וחסידות וכן מוסדות צדקה וחסד. רב חיים חורי דאג לעני הקהילה, עסוק בחינוך ובהדפסת ספרים והפצתם, ויסיד קופת מכסייף לציבור לימיון הוצאה ספרים לאור. חכם חיים חורי הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים על מנת לשמש כדוגמה ונודע כדרשן בחסד עליון. במהלך המלחמות העולמיות, הנהיג את קהילתו בנאנס, תחת השלטון הנאצי. רב חיים חורי היה ידוע באהבתו לאוצר ישראל, לחכמיה ולשליחויות. היה מחברי אגודת עטרת ציון' שעסכה בלימוד השפה העברית ובעבודת אדמה כהכנה לקרה בארץ ישראל. רב חיים חורי תמן באופן נלהב בעלייה לארץ ישראל, וביתו שימש כתחנת מעבר לעולים בלתי-לגאליים מטריפולי לארץ ישראל. בשנת תשט"ו (1954), בהיותו בן שבעים, זכה ועלה לאוצר ישראל. רב חיים חורי התגורר תקופה קצרה בביתו בנו ברכך, ולאחר מכן עבר שבע. רב חיים חורי תרגם ספרים רבים בינוים צייפרין שמיי למן החיד"א זל, וחבר ספר שלישי: "דרך חיים" – על התורה והשיס; "חסד ואמת" – דרושים וביאורים לזכר חכמים שונים ונפלאות גדולות. נשאלוים לאחר עלייתו ארצה בכ"ה באיראן תש"ז (1957), השיב את נשמו לויירה בגיל 82 ונפטר בבאר שבע.

מנפלאותיו של רבי חיים חורי

בדורות הארץ היו שני צדיקים גדולים - הbabא סאלי ורבנו חיים חורי. משה שבנו לא יכול היה להלכט ברוגלו ולא יכול היה להלכט לנכונות לבבא סאלי ובקש ממנו ברכה לבנו. הbabא סאלי שאל את משה מהיקן הוא בארץ, והלה ענה כי הוא מב"ש. הרוב הנזכר שאל אותו למה הוא הגיע אליו, כיישל לו רגдол בב"ש – רבנו חיים חורי צזוק"ל. משה חזר לבב"ש נסע לקברו של הצדיק התפלל עליו בנו ותפלתו נענתה, בנו החל להלכט ולדבר.

במאות הקודמות הרפואה לא היה משופרת כמו בימינו. אולטרוסאונד כלל לא היה קיים ואף אדם לא חשב שהיה אפשרי לדעת את מין התינוק לפני היולדו. ב- 1956 עזיז חרוגלו ההל להתפלל בבית הכנסת של רבנו חיים חורי שהיה ביום ההם בביתו של הרב. הרב קרה לעזיז להלlot לספר תורה. עזיז שלא הבין למה הוא נישק לרבות הדין והרב ברכו במזל טוב. והרב מברכו, שאל את הרוב לפשר הרכה. והרב ענה לו שהשבוע יולדו בן. אשתו של עזיז הייתה בהריון לידה בן באותו שבוע.

במשמעותו ישראל במלחמת השבת אבדה היה שוטר בשם אスター, שהיה לה בעיה – תכשיטים מזוב טהור שהיו ברשותה נאבדו. היא חיפשה זאת בכל מקום והקישה מוחב"ה שיעזר לה למצוא את האבדה עלי בתו. בסיום עבודתה, הלכה אスター לבית הכנסת הקרוב לביתה שהיא שיק לבן של רבנו חיים חורי – רחמים. היא הדלקה גנות לזכר של הצדיק וביקשה מהחכ"ה שיעזר לה למצוא את האבדה. באמצע הלילה היא חולמת חלום בו מופיע פניה בפניה בן אדם מבוגר הדור פנים ובעל מראה מכובד. הוא פנה אליה ואמר: "תפנסי לך בתים, תכשיטים נמצאים במעטפה במקום זהה". היא התעוררה מבולבלת מהחלים והגיעה למשטרה לפני שעת עבודתה. מיד הלכה למקום שאיש מחייב את כל התכשיטים המעלפה. כשפתחה אותה, ראתה כי היא מכילה את כל התכשיטים שאבדו לה. בזכות התפללה והדלקת הנרות לזכרו של רבי חיים חורי זכתה אスター לנחת רוח ושלוה.

**יה' רצון שזכות הצדיק
תגן בעד כל עם ישראל אמן ואמן.**

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו של
מורנו המרא דarterא

הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

הלכות ציצית

אם צריך כוונת לשם בטש"ת חוץ הציצית?

צריך שייהו חוטי הציצית טווין לשם שנאמר גדים תעשה לך ודרשין בגומי לשם חובך. והיינו שיאמר בתחלת הטוויה שהוא כן לשם מצות ציצית. ואם לא היו טווין לשם, פסולין.

**אם עכו"ם רשאי לעסוק במלאתה הטוויה
כישראל גדול עומד על גביו?**

אין להעסק עכו"ם במלאתה הטוויה, מפני שאינו מכוכן לשם מצות ציצית. ואם טוון כאשר היה ישראל גדול לעמוד על גביו ואומר לו עשה לשם מצות ציצית, לדעת הרמב"ם וגודלי הראשונים הציצית פסולה, משום דגוי אדעתא דעתשה עביד ולא ציתת מה שמצוותו שישראל לעשות לשם. אך לדעת הרא"ש הציצית כשרה, והוסיף הרמ"א שנוהגים שיסיע הישראל מעט.

**אם צריך כוונת לשם גם בהטלת חוץ הציצית
וקשריהם בכנף הבגד?**

לדעת הרא"ש צריך כוונת לשם לעיכובא גם בהטלת הציציות וקשריהם בבדג, אך לדעת הרמב"ם אין כוונת לשם אלא בטוויהם. ולפי הנראה העיקר להלכה, שיש להזכיר דעת הרא"ש. אולם בדיעד יש לסמן על דעת הרמב"ם שמכניס אף לא ירך עליון, וב└בד שאין מצאים ציציות אחרים להקשירו.

**אם יש מקום להקשר ציצית אשר עכו"ם הסיל
בה את חוץ הציצית וקשרם בבדג?**

עכו"ם פסול להטל חוטי הציצית וקשריהם בבדג, כתיב דבר אל בני ישראל לאפוקי אינו יהודי. ואם עשה כן ע"פ שהיה ישראל גדול עומד על גביו ואומר לו לכון לשם מצות ציצית, אין בכך כלום והציצית פסולה.

**אם אשה רשאית לעסוק במלאתה טו"ת חוץ
הציצית וגם להטילם ולקשרם בכנף הבגד?**

אשה רשאית להטילה לעסוק במלאתה טו"ת חוטי הציצית, וב└בד שיאמרו לה "טו"וי לי ציצית לטלית". אך לגבי שרשות האשה להטיל את חוטי הציצית וקשריהם בבדג, נתקלו ובוטינו הראשונים: דעת ר' רית וסיעתו, אשה פסולה מלעשות כן מגירות הכתוב – כדי הגוי, משום שאין מצואה במצבה זו וכן אין רשות רשאית לעסוק בעשייתה. וש לחוש לשיטה זו לכתילה אליבא דהרמ"א וכמה מגודלי הפסוקים. אולם דעת ר' רוב ובוטינו הראשונים ובראשם התוס' והרא"ש, האשה כשרה אף לכתילה בעשיית הציצית וא"כ שיהא גדול עומד על גבנה. וכן נהאה עיקר להלכה בדעת הרמב"ם ומורן הש"ע ורבים מן הפסוקים. רום מי יכול ראש להתייר בהזחה לכתילה ננד דעת הרמ"א, א"כ ננד דעת ר' רית וסיעתו הפסולים את האשה אף בדיעד. ובפרט למחדדין בנסיבות שראויהם להקפיד לרכוש טלית שرك ישראל כשר ו/or'ש הטיל את חוטי הציצית וקשרים בבדג כדי לצאת י"ח מצואה קרה זו לכל הדעות.

מה הדין בזורה לגבי קטן?

דין הקטן בכל זה – הוא כדי האשה המבוואר לעיל, אלא שבקטן צריך שיהא גדול עומד על גביו ואומר לו עשה לשם מצות ציצית.

**אם יש מקום להקל בזורה כשתעשה ישראל חולין
אחת וקשר ואח"כ גמר העכו"ם או אשה וקטן?**

יש מגודלי האנשים שכתב, שאם עשה ישראל חולין אחת וקשר, וכן האינו היהודי או אשה וקטן, דיין כדי מישתחיל בכוונת לשם וגמר שלא בכוונת שהציצית כשרה.

**אם עכו"ם או אשה וקטן כשרים בכתיבת תפילין
כישראל גדול עומד על גביו?**

עכו"ם ואשה או קטן פסולים לכתוב תפילין מוגירות הכתוב, כתיב וקשריהם וכתבותם – ודרשין כל שישנו בקשריה ישו בכתיבה. ואם עשו כן התפילין פסולות, ע"פ שהיה גדול עומד על גבם ואומר להם כתבו לשם מצות תפילין.

במלאת 66 שנים לפטירות מונינו ורבנו הצדיק הקודש זצוק"ל

ככ"ד

הושעה את עצמן

הקהלות הנרגשים שהגיעו לאוזני של ר' יהודא ליליב, מגדרי חסידיו של בעל יסוד העובדה' מסלונים, הצעירוהו אל תוך בית-המדרש. המראה שנגלה לעיניו עורר את השתאותו: בעיצומו של יום עמד אפרים היין בטבורו של האולם וקרא פרקי תהילים בקול גדול, שבקע עמוק ליבו.

אפרים היה יהודי פשוט, דל בתורה, אך לטיב יי' ניצא מוניטין בין החסידים. בין החסידים אמרנו, משום שימושם הרטוי הסתר אפרים את דבר עיסוקו זה. באוטם ימים נדרש כל יוצרין לרישון מיהוד ואילו לו, לא אפרים, לא היה רישון כוה. המומינים על כך פסלווהו מסיבות השמורות עמו, ועליכן גאלץ לייצר את יי' נון שלא כחוק.

כעת, כאמור, עמד וקרא עמוק ליבו את פסקוי התהילים. בהגיעה לפסוק: "צמאה לך נשפי, כמה לך ברשי", אחזוה בו תלהבות להוטה והוא חזר על המילים פעמיים אחר פעם. ולפעע פרץ בבלג רגש, שהרעיד את כל גופו. מתוך בכיו העז קרא: "ריבונו של עולם, אל תניח להם להזיק לי ולמשפחתית!..."

כעת כבר היה ר' יהודא ליליב סקון מאוד לדעת מה חוויק את אפרים בסתום יום של חול, ממורתפו וממעסיקו היי שלו, אל בית-המדרש ונורם לו ליעק בקולי-קולות בתפילה מנהמת ליבו.

כשנורע מעט אפרים מהתרגשותו, קבר אליו ר' יהודא ליליב ושל לפרש העניין. אפרים לא העז לסרוב לחסיד השולטן המקומי, ובפניו בשורה מרועישה בעבורו. بعد שעיה קל, קר אמר, יבואו אנשי המשטרה לבתיו ויחששו בו חיפוש סידי ומודקך כדי כלולות את היין שני מיצר. האיש הצעיר בחזקitude כי אין אלה דברי סדק וכי הדבר הוא הוצאה של הלשנה.

"מי האיש שהלשין عليك?", התענין ר' יהודא ליליב.
מסיק התנורים הנכרי, השיב אפרים. "לפניהם הסתכסכי עמו וסילקתו מביתו, הוא הבטיח לנוקם כי יוציא זילטני דבריו. לא שיערתתי כי הוא, המכיר היטב את טבאות ביתו, עשוי להלשן עלי' בדבר הזה".
אפרים נראה עתה רגוע מעט יותר.
כששמעתי את דבר מירוחתי לבcit רבני, אך לא צובתי המורה נודע לי כי הוא שווה עתה מהচוץ לעיר. בצר לי באתי לבית-המדרש, לשופך את תחינותי הטעני לפני הקב"ה. אם אני עצמי אני ראוי להחומים, ירחומנא לפחות על אשתי וילדיו. הלא ברורו כשם כי הנטפס בעונן חמור כזה, מושך לכלא למן רבי?!"

הילולה רבנו חיים חורי

העליה לציון הצדיק תתקיים אי"ה

בחסות מר זונק דינלביץ', ראש העיר נאר שבע
והמועצה הדתית בא"ר שבע

**ביום שני
כ"ד איר תשפ"ג
15/05/23**

בבית העלמין היישן בא"ר שבע

בהתהافتות:

הוב יהודה זועי שליט"א הרוב של שכ' רמות
הוב יוסט כהן שליט"א הרוב של שכ' רמות
מור יהושע דמורי י"ד מועצה הדתית ב"ש
וננים | סגנו ראש העיר | חנני מועצת העיר | חנני נסנת

תומרות פיתונים ידועים ילו את אידועי ההילולה

העברת שמות לרוכה או צפה בשידור חי ביום ההילולה בטל: 08-62308558

لتائيום הקומות דוכנים ביום ההילולה בטל: 050-8754456

ברוכים הבאים בסס'ה
ישיבת רבנו חיים חורי זצוק"ל
רחוב שריה 8 / ת.ד. 155 ב"ש
טל: 08-62308558

הרבנות והמועצה הדתית בא"ר שבע
הציבור היקר מוזמן להשתתח על קבר הצדיק
רבנו חי"ס חורי זצוק"א
ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה
אנא! לשמר על קדושת המקום וגדורי הצניעות
ונכן לא לזרוק שירין מأكل סמור למצבות
וחכונות הצדיק תנן בעדכם אלף המגן אמן.

בדרכם הבאים
יהושע (שוק) דמורי
מנונה המועצה הדתית

שבת שלום!

לעלוי נשמה
הוב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה זל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סיטי זל
ת. ג. ב. ה.